

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 109/21
Luxembourg den 22. juni 2021

Dom i sag C-439/19
Latvijas Republikas Saeima (Strafpoint)

De EU-retlige regler om databeskyttelse er til hinder for en lettisk lovgivning, som pålægger færdselssikkerhedsmyndigheden at gøre oplysninger vedrørende strafpoint, som førere er blevet pålagt for færdselsforseelser, tilgængelige for offentligheden

Det er ikke godtgjort, at denne ordning er nødvendig for at nå det tilsigtede mål, dvs. forbedring af trafiksikkerheden

B er en fysisk person, som var blevet pålagt strafpoint som følge af en eller flere færdselsforseelser. Ceļu satiksmes drošības direkcija CSDD (direktoratet for færdselssikkerhed, Letland) indførte disse strafpoint i det nationale register over køretøjer og førere.

I henhold til den lettiske færdselslov¹ er oplysningerne om de strafpoint, som blev pålagt bilister, og som er indeholdt i dette register, tilgængelige for offentligheden, og CSDD videregav disse oplysninger til enhver, der anmodede herom, uden at vedkommende skulle godtgøre en særlig interesse i at få de nævnte oplysninger, herunder erhvervsdrivende med henblik på videreanvendelse. Efterson B nærede tvivl om lovligheden af denne lovgivning, anlagde denne person et forfatningssøgsmål ved Latvijas Republikas Satversmes tiesa (forfatningsdomstol, Letland) med henblik på, at denne domstol skulle undersøge denne lovgivnings forenelighed med retten til respekt for privatlivet.

Forfatningsdomstolen fandt, at den som led i sin forfatningsretlige bedømmelse skulle tage hensyn til den generelle forordning om databeskyttelse (herefter »databeskyttelsesforordningen«)². Den anmodede således Domstolen om at afklare rækkevidden af flere af databeskyttelsesforordningens bestemmelser med henblik på at afgøre, om den lettiske færdselslov var forenelig med denne forordning.

Med dommen fastslår Domstolen (Store Afdeling), at **databeskyttelsesforordningen er til hinder for den lettiske lovgivning. Domstolen fastslår, at det, navnlig med henblik på det formål om at forbedre trafiksikkerheden, som den lettiske regering havde anført, ikke er godtgjort, at det er nødvendigt at videregive personoplysninger vedrørende de strafpoint, der pålægges for færdselsforseelser.** Ifølge Domstolen begrundes endvidere hverken retten til aktindsigt i officielle dokumenter eller retten til informationsfrihed en sådan lovgivning.

Domstolens bemærkninger

For det første fastslår Domstolen, at behandlingen af personoplysninger vedrørende strafpoint udgør »behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser«³, for hvilken databeskyttelsesforordningen fastsætter en øget beskyttelse som følge af de pågældende oplysningers særlige følsomhed.

¹ Artikel 14¹, stk. 2, i Ceļu satiksmes likums (færdselsloven) af 1.10.1997 (Latvijas Vēstnesis, 1997, nr. 274/276).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT 2016, L 119, s. 1).

³ Databeskyttelsesforordningens artikel 10.

Domstolen bemærker i denne forbindelse indledningsvis, at oplysninger vedrørende strafpoint udgør personoplysninger, og at CSDD's videregivelse heraf til tredjemand udgør behandling, som henhører under databeskyttelsesforordningens materielle anvendelsesområde. Dette anvendelsesområde er nemlig meget vidt, og behandlingen henhører ikke under undtagelserne til forordningens anvendelighed.

Denne behandling er ikke omfattet af undtagelsen om, at databeskyttelsesforordningen ikke finder anvendelse på behandling foretaget som led i aktiviteter, der ikke er omfattet af EU-retten⁴. Denne undtagelse skal anses for alene at have til formål at udelukke statslige myndigheders behandling af personoplysninger under udøvelse af en aktivitet, som tilsigter at beskytte den nationale sikkerhed, eller en aktivitet, som kan henføres til samme kategori, fra anvendelsesområdet for denne forordning. Disse aktiviteter omfatter navnlig de aktiviteter, hvis formål er at beskytte centrale statslige funktioner og samfundets grundlæggende interesser. Aktiviteter vedrørende trafikikkerheden forfølger ikke dette formål og kan derfor ikke henføres under samme kategori som de aktiviteter, som har til formål at sikre den nationale sikkerhed.

Videregivelsen af personoplysninger vedrørende strafpoint udgør endvidere heller ikke en behandling, der var omfattet af den undtagelse, der fastsætter, at databeskyttelsesforordningen ikke finder anvendelse på de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger på det strafferetlige område⁵. Domstolen fastslår nemlig, at CSDD ved at foretage denne videregivelse ikke kan anses for at være en sådan »kompetent myndighed«⁶.

Med henblik på at fastslå, om aktindsigt i personoplysninger vedrørende færdselsforseelser, såsom strafpoint, udgør behandling af personoplysninger vedrørende »lovovertrædelser«⁷, som nyder øget beskyttelse, fastslår Domstolen med støtte i bl.a. databeskyttelsesforordningens tilblivelseshistorie, at dette begreb alene henviser til strafbare handlinger. Den omstændighed, at færdselsforseelser i den lettiske retsorden kvalificeres som administrative forseelser, er ikke afgørende for at vurdere, om disse forseelser henhørte under begrebet »strafbar handling«, eftersom der er tale om et selvstændigt EU-retligt begreb, som skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele Unionen. Efter at have anført de tre kriterier, der er relevante for at vurdere, om en lovovertrædelse har karakter af en strafbar handling, dvs. den retlige kvalificering af lovovertrædelsen i national ret, lovovertrædelsens art samt karakteren og stregheden af den sanktion, som kan pålægges, fastslår Domstolen, at **de pågældende færdselsforseelser henhører under begrebet »lovovertrædelse« som omhandlet i databeskyttelsesforordningen**. Hvad angår de to første kriterier fastslår Domstolen, at selv om overtrædelser ikke kvalificeres som »strafferetlige« i national ret, kan en sådan karakter følge af selve overtrædelsens art og navnlig det repressive formål, der forfølges med den sanktion, som overtrædelsen kan medføre. I det foreliggende tilfælde har tildelingen af strafpoint for færdselsforseelser ligesom andre sanktioner, som begåelsen heraf kunne medføre, bl.a. et sådant repressivt formål. Hvad angår det tredje kriterium bemærker Domstolen, at alene færdselsforseelser af en vis grovhed fører til tildeling af strafpoint, og at sådanne overtrædelser derfor kan medføre sanktioner af en vis streghed. Pålæggelsen af sådanne point er endvidere generelt et supplement til den sanktion, der bliver pålagt, og kumulationen af disse point har i sig selv retsvirkninger, som kan omfatte et kørselsforbud.

For det andet fastsår Domstolen, at **databeskyttelsesforordningen er til hinder for den lettiske lovgivning, der pålægger CSDD at gøre oplysninger om strafpoint, som blev pålagt bilister for færdselsforseelser, tilgængelige for offentligheden, uden at den person, der anmodede om aktindsigt, skulle godtgøre en særlig interesse i at få disse oplysninger.**

⁴ Databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 2, litra a).

⁵ Databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 2, litra d).

⁶ Artikel 3, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT 2016, L 119, s. 89).

⁷ Databeskyttelsesforordningens artikel 10.

I denne sammenhæng bemærker Domstolen, at den forbedring af trafiksikkerheden, som tilsigtes med den lettiske lovgivning, er et mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, og at medlemsstaterne derfor kan kvalificere trafiksikkerheden som en »opgave i samfundets interesse«⁸. Det er således ikke godtgjort, at den lettiske ordning for videregivelse af personoplysninger vedrørende strafpoint var nødvendig for at sikre det tilsigtede mål. Dels råder den lettiske lovgiver nemlig over en bred vifte af handlemuligheder, som havde givet den mulighed for nå dette mål, og som er mindre indgribende i de berørte personers grundlæggende rettigheder. Dels skal der tages hensyn til, at oplysningerne om strafpoint er følsomme, og til, at videregivelsen af disse oplysninger til offentligheden kan udgøre et særligt alvorligt indgreb i retten til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger, eftersom videregivelsen kan medføre samfundets misbilligelse og føre til stigmatisering af den pågældende person.

Domstolen fastslår endvidere, at henset til **følsomheden af disse oplysninger og alvoren af dette indgreb i disse to grundlæggende rettigheder, går disse rettigheder forud for såvel offentlighedens interesse i at få aktindsigt i officielle dokumenter**, såsom det nationale register over køretøjer og førere, som retten til informationsfrihed.

For det tredje fastslår Domstolen af tilsvarende grunde, at **databeskyttelsesforordningen ligeledes er til hinder for den lettiske lovgivning, for så vidt som den tillader CSDD at videregive oplysningerne om strafpoint, som pålægges førere af motorkøretøjer for færdselsforseelser, til erhvervsdrivende med henblik på, at de sidstnævnte kan videreanvende oplysningerne og videregive dem til offentligheden.**

For det fjerde fastslår Domstolen endelig, at princippet om EU-retten forrang er til hinder for, at den forelæggende ret, som var forelagt et søgsmål til prøvelse af den lettiske lovgivning, som Domstolen har erklæret uforenelig med EU-retten, beslutter at opretholde retsvirkningerne af denne lovgivning indtil afsigelsen af den endelige dom.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

---

⁸ Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e), er behandling af personoplysninger lovlig, når den »er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse [...]«.